

V e d

D A G N Y O G A K S E L's

S Ø L V B R Y L L U P

Mel.: Dejlig er Sommernatten-

Nu vil vi synge en lille Sang
om to, der elsker hinanden,
Dagny er Kvinden, vi synger om,
og Aksel det er Manden.
Jeg ved saamænd ej, hvordan det gik til,
men de paa hinanden lured',
Aksel han syntes om Dagnys Smil,
og Dagny paa ham troed'.
Dagny hun var saa herlig,
Aksel han var saa kærilig.
Nysser, jeg elsker dig,
kom lad os vandre paa Lykkens Vej.

Af Aksel kan Dagny skam være stolt,
han dygtig er i Huset,
han laver den dejligste franske Sauce,
naar Dagny er gaaet sig en Tur.
Skal Dagny i Stuen ha' fikset op
og ha' nyt Tapet paa Væggen,
saa skal det gamle jo først flaas af,
men det ordner Aksel med Tærne.
Ja, Aksel han er saa herlig,
Dagny hun er saa kærilig.
Aksel, jeg elsker dig,
kom lad os vandre paa Lykkens Vej.

I Byen han ogsaa for Dagny maa gaa,
hvis ikke hun selv kan naa det,
Korset skal han købe til Lillemor,
naar bare han kan faa det,
Ind hos Knud Knudsen han hippede
for at kigge paa Korsetter.
Thora, vil du ikke hjælpe mig
og kigge rigtig efter.
Ja, Aksel han var saa herlig,
Dagny hun var saa kærlig.
-Aksel, jeg elsker dig,
kom lad os vandre paa Lykkens Vej.

Til Andespil ogsaa han gik engang
og lovede Dagny Ænder,
men ingen Ænder Aksel fik,
han misted' kun sine Tænder,
hjem kom han trækkende med en Bjørn,
I kan tro, at den var voksen,
han havde taget en vældig Tørn,
han var blevet lidt ør i Knoppen.
Oh, ja, hvor var han herlig,
træt, ja, det var han særlig.
Men Nysser, jeg elsker dig,
kom lad os vandre paa Lykkens Vej.

Nu vil vi ikke høre mer'
om Aksels smaa Meritter,
Aksel er god nok, som han er,
naar paa Dagny ømt han kigger.
Inge og Else, og Knud og Poul
blev Jeres hele Verden.
To smaa søde Børnebørn
blev ogsaa Jer forundt.
Børnene de er herlige,
Aksel og Dagny kærlige.
Aah, hvor vi elsker Jer,
kom lad os vandre paa Lykkens Vej.